

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 56/16

Luxembourg, 2. junij 2016

Sodba v zadevi C-438/14

Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff/Standesamt der Stadt Karlsruhe,
Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe

**Ime z več plemiškimi elementi, ki ga je Nemec sam izbral v drugi državi članici,
katere državljanstvo tudi ima, ni nujno priznano v Nemčiji**

Priznanje se lahko zavrne, če je to primerno in nujno za zagotavljanje enakosti vseh nemških državljanov

Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff¹, rojen v Nemčiji leta 1963², je med prebivanjem v Veliki Britaniji v letih od 2001 do 2005³ pridobil, poleg že posedujočega nemškega državljanstva, britansko državljanstvo in spremenil⁴ svoji imeni in priimek v Peter Mark Emanuel Graf von Wolffersdorff Freiherr von Bogendorff⁵; „Graf“ in „Freiherr“ v nemščini pomenita „grof“ oziroma „baron“. Ob vrnitvi v Nemčijo je službo za osebna stanja mesta Karlsruhe (Allemagne) prosil za vpis te spremembe ter vpis novih imen in priimkov, pridobljenih na podlagi britanskega prava. Ker je ta služba njegovo prošnjo zavrnila, je N. P. Bogendorff von Wolffersdorff vložil tožbo pri Amtsgericht Karlsruhe (okrožno sodišče v Karlsruheju), ki Sodišče sprašuje, ali pravo Unije takšni zavrnitvi priznanja nasprotuje.

Sodišče je s sodbo z današnjega dne ugotovilo, da **zavrnitev** organov države članice, da priznajo imena in priimek državljanov te države članice, kot so bili ti določeni in evidentirani v drugi državi članici, katere državljanstvo prav tako ima, **pomeni omejitev svoboščin državljanom Unije**.

S tem N. P. Bogendorff von Wolffersdorff tvega, da bo moral zaradi različnosti osebnih imen ovreči dvome o identiteti. Medtem ko se v skladu z nemškim registrom osebnih stanj in nemškimi osebnimi dokumenti imenuje „Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff“, je namreč v britanskem potnem listu in vozniškem dovoljenju imenovan „Peter Mark Emanuel Graf von Wolffersdorff Freiherr von Bogendorff“. Poleg tega N. P. Bogendorff von Wolffersdorff tvega, da bo naletel na težave pri dokazovanju družinskih vezi s svojo mladoletno hčerjo, ki ima na britanskem kot tudi na nemškem potnem listu ime in priimek⁶ Larissa Xenia Gräfin von Wolffersdorff Freiin von Bogendorff.

Vendar glede na to, da je Weimarska ustava iz leta 1919 v Nemčiji odpravila⁷ privilegije in plemiške nazive ter prepovedala ustvarjanje nazivov, ki dajejo vtis plemiškega rodu, tako da je zagotovljena enakost pred zakonom vseh nemških državljanov, Sodišče ugotavlja, da je **taka omejitev lahko upravičena** s preudarki pravnega reda.

¹ „Nabiel Peter“ sta imeni, „Bogendorff von Wolffersdorff“ je priimek.

² Ob rojstvu je dobil ime „Nabiel“ in priimek „Bagadi“. Na podlagi upravnega postopka za spremembo imena je pridobil ime in priimek Nabiel Peter Bogendorff. Nato je s posvojitvijo pridobil ime in priimek Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff.

³ Med tem prebivanjem je opravljal poklic svetovalca na področju insolventnosti v Londonu.

⁴ Ta sprememba je bila opravljena v skladu z britanskim pravom z izjavo („deed poll“) pri službah Supreme Court of England and Wales (višje sodišče Anglije in Walesa, Združeno kraljestvo), ki ji je sledila objava v The London Gazette.

⁵ „Peter Mark Emanuel“ so imena, priimek pa „Graf von Wolffersdorff Freiherr von Bogendorff“.

⁶ Hči N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa je rojena v Nemčiji leta 2006 in ima tudi dve državljanstvi. Leta 2011 je Oberlandesgericht Dresden (višje deželno sodišče v Dresdnu) službi za osebna stanja mesta Chemnitz odredilo zapis imena njegove hčere, kot je navedeno v njenem rojstnem listu, ki so ga izdali konzularni britanski organi v Düsseldorfu.

⁷ Zadevna določba na podlagi temeljnega zakona Zvezne republike Nemčije iz leta 1949 še vedno velja in ima v hierarhiji predpisov moč splošnega zveznega zakona.

V zvezi s tem Sodišče navaja, da so se plemiški nazivi, ki so obstajali pred Weimarsko republiko, če so bili odpravljani, ohranili kot elementi osebnega imena, tako da imajo nekateri nemški državljani še vedno ime z elementi, ki ustrezajo nekdanjim nazivom. Bilo pa bi v nasprotju z namenom nemškega zakonodajalca, če bi nemški državljani z uporabo prava druge države članice znova uporabili odpravljene plemiške nazive. Sistematično priznavanje sprememb osebnih imen, kot je to v postopku v glavni stvari, bi lahko pripeljalo do tega rezultata.

Sodišče tako Amtsgericht Karlsruhe odgovarja, da **organi države članice niso dolžni priznati priimka** državljan te države članice, če je tudi državljan druge države članice, v kateri je pridobil ta priimek, ki ga je sam izbral in ki vsebuje več plemiških elementov, ki v pravu prve države članice niso dopustni, **če je dokazano – kar mora preveriti predložitveno sodišče – da je taka zavrnitev** priznanja v teh okoliščinah upravičena z razlogi, povezanimi z javnim redom, ker je **primerna in nujna za zagotavljanje spoštovanja načela enakosti vseh državljanov navedene države članice** pred zakonom⁸.

Pri tem **tehtanju različnih legitimnih interesov** mora Amtsgericht upoštevati dejstva, (i) da je N. P. Bogendorff von Wolffersdorff uresničevala to pravico do prostega gibanja ter da ima dvojno, nemško in britansko državljanstvo, (ii) da elementi osebnega imena, pridobljenega v Združenem kraljestvu, ki naj bi škodovali javnemu redu, formalno niso plemiški nazivi niti v Nemčiji niti v Združenem kraljestvu in (iii) da Oberlandesgericht Dresden ni menil, da je zapis priimka hčere N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa v nasprotju z javnim redom.

Na drugi strani mora Amtsgericht upoštevati tudi dejstvo, (i) da zadevna sprememba osebnega imena temelji na izbiri iz povsem osebnih razlogov N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa, (ii) da razlike med osebnimi imeni, ki iz tega izvira, ni mogoče pripisati niti okoliščinam rojstva⁹ N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa, niti posvojitvi¹⁰, niti pridobitvi britanskega državljanstva, in (iii) da ime, izbrano v Združenem kraljestvu, vsebuje elemente, ki dajejo vtis plemiškega rodu, ne da bi v Nemčiji ali v Združenem kraljestvu formalno pomenili plemiške nazive.

Sodišče še poudarja, da v vsakem primeru javni red in načelo enakosti nemških državljanov pred zakonom ne moreta upravičiti zavrnitve priznanja spremembe **imena** N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa.

OPOZORILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da glede spora, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki imajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

---

⁸ Nasprotno po mnenju Sodišča niti načeli trdnosti in trajnosti imena, niti samo dejstvo, da je bilo ime spremenjeno na pobudo N. P. Bogendorffa von Wolffersdorffa, in niti cilj, da bi preprečili, da bi bili priimki nesorazmerno dolgi ali prezapleteni, ne morejo upravičiti zavrnitve priznanja.

⁹ Za primer rojstva in prebivanja v drugi državi članici glej sodbo Sodišča z dne 14. oktobra 2008, *Grunkin et Paul* (C-353/06, glej [sporočilo za medije št. 71/08](#)).

¹⁰ Tak primer je bil predmet sodbe Sodišča z dne 22. decembra 2010, *Sayn-Wittgenstein* (C-208/09, glej [sporočilo za medije št. 125/10](#)). Navedena zadeva se je nanašala na avstrijski pravni red, ki za razliko od nemškega pravnega reda vsebuje strogo prepoved ohranjanja plemiških nazivov.